

«Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ 2.0»

Προς πιο ανθρώπινες και αποτελεσματικές Πολιτικές για τα Ναρκωτικά

Υπενθυμίζοντας ότι, το 2005, οι ηγέτες των 121 Εθνικών Εταιρειών Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου σε όλο τον κόσμο συμφώνησαν στη συναίνεση της Ρώμης για μια ανθρωπιστική πολιτική για τα ναρκωτικά που διατύπωσε αρχές για ανθρώπινες και αποτελεσματικές πολιτικές για τα ναρκωτικά οι οποίες δίνουν προτεραιότητα στην ατομική και δημόσια υγεία. Η διακήρυξη της συναίνεσης της Ρώμης 2.0 επιδιώκει – βασιζόμενη στην πρώτη συναίνεση – να την διευρύνει με νέους υπογράφοντες από όλο τον κόσμο και να συμβάλλει σε ένα κοινό γενικό πλαίσιο πολιτικής και βέλτιστων πρακτικών για την επόμενη δεκαετία.

Αναγνωρίζοντας ότι η χρήση παράνομων ναρκωτικών και τα συναφή προβλήματα έχουν αυξηθεί μετά την έγκριση της Ενιαίας Σύμβασης για τα Ναρκωτικά του 1961:

- Υπολογίζεται ότι 271 εκατομμύρια άνθρωποι, ή το 5,5% του παγκόσμιου πληθυσμού ηλικίας 15-64 ετών, χρησιμοποιούν ναρκωτικά που απαγορεύονται από τις διεθνείς συνθήκες.
- Από τα άτομα αυτά εκτιμάται ότι 35 εκατομμύρια (σχεδόν 13%) υποφέρουν από λεγόμενες «διαταραχές χρήσης ναρκωτικών», επηρεάζοντας την ψυχική και σωματική τους υγεία, την οικονομική παραγωγικότητα, την οικογένεια και την κοινότητα.
- Υπολογίζεται ότι 1,4 εκατομμύρια άνθρωποι που κάνουν ενέσιμη χρήση ναρκωτικών ζουν με τον ιό HIV και 5,6 εκατομμύρια ζουν με ιογενή ηπατίτιδα, υπονομεύοντας τα παγκόσμια μέτρα υγείας για την αντιμετώπιση αυτών των ασθενειών.
- Περίπου 585.000 άνθρωποι εκτιμάται ότι έχουν πεθάνει λόγω χρήσης ναρκωτικών το 2017 και τα ποσοστά θανάτων από υπερβολική δόση συνεχίζουν να αυξάνονται στη Βόρεια Αμερική, στην Ευρώπη και αλλού.
- Υπάρχουν παγκοσμίως περισσότεροι από 10 εκατομμύρια άνθρωποι στη φυλακή, εκ των οποίων ένας στους πέντε εκτίει ποινές που συνδέονται κατά κύριο λόγο με αδικήματα του νόμου περί ναρκωτικών(3), ενώ περίπου το ένα τρίτο των φυλακισμένων εκτιμάται ότι έχουν χρησιμοποιήσει τουλάχιστον μία φορά ναρκωτικά ενώ είναι έγκλειστοί στη φυλακή.
- Αντίθετα, περίπου 5,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι (75% του παγκόσμιου πληθυσμού) έχουν περιορισμένη ή καθόλου πρόσβαση σε αποτελεσματικά φάρμακα που περιέχουν ναρκωτικές ουσίες, όπως η κωδεΐνη ή η μορφίνη, για ανακούφιση από τον πόνο και άλλη ιατρική περίθαλψη.

Αναγνωρίζοντας ότι οι πραγματικά αποτελεσματικές πολιτικές για τα ναρκωτικά, που βασίζονται στην υγεία θα πρέπει να περιλαμβάνουν επαρκή πρόβλεψη για πρόληψη που βασίζεται σε επιστημονικώς τεκμηριωμένα στοιχεία, πρακτικά μέτρα μείωσης της βλάβης και προσβάσιμες υπηρεσίες θεραπείας και αποκατάστασης. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στους μηχανισμούς για την παροχή αυτών των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων εναλλακτικών λύσεων ως προς την καταδίκη ή την τιμωρία για παραβάσεις που σχετίζονται με τα ναρκωτικά. Ταυτόχρονα, η προσέγγιση που βασίζεται στην υγεία συνεπάγεται επίσης τη διασφάλιση της πρόσβασης σε βασικά φάρμακα για την ανακούφιση από τον πόνο και άλλες ανάγκες.

Αναγνωρίζοντας ότι, παρά τον πλούτο των τεκμηριωμένων στοιχείων, των κατευθυντήριων γραμμών και των διεθνών δεσμεύσεων για την εφαρμογή πολιτικών και πρακτικών βασισμένων σε επιστημονικώς τεκμηριωμένα στοιχεία, η παγκόσμια κάλυψη αυτών των υπηρεσιών υπολείπεται κατά πολύ των αναγκών που υπάρχουν, και πολλές στρατηγικές και προγράμματα υλοποιούνται χωρίς συνέπεια ή σε αντίθεση με τα τεκμηριωμένα στοιχεία. Γνωρίζουμε τι πρέπει να γίνει για να προλάβουμε και να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που σχετίζονται με τη χρήση ναρκωτικών, αλλά υπάρχει κρίση πολιτικής βούλησης, χρηματοδότησης και έλλειψη ικανότητας.

Χαιρετίζοντας το γεγονός ότι το 2018 και οι 31 υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών συμφώνησαν για πρώτη φορά σε μια «κοινή θέση για τη στήριξη της εφαρμογής της διεθνούς πολιτικής ελέγχου των ναρκωτικών μέσω αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών», η οποία έκανε έκκληση για επικέντρωση των πολιτικών και των προγραμμάτων στην παροχή αποτελεσματικής υγειονομικής και κοινωνικής υποστήριξης, Αντί της τιμωρίας και της καταστολής.

Υπενθυμίζοντας ότι τα προοίμια και των τριών συνθηκών ελέγχου των ναρκωτικών δηλώνουν την ανησυχία τους για την «υγεία και την ευημερία της ανθρωπότητας» και ότι το τελικό έγγραφο της Τριακοστής Ειδικής Συνόδου της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών για τα ναρκωτικά (UNGASS 2016) καλεί τις κυβερνήσεις να τοποθετήσουν τα άτομα, τις οικογένειες, τις κοινότητες και γενικότερα την κοινωνία στο επίκεντρο των πολιτικών τους για τα ναρκωτικά και να εφαρμόσουν μια σειρά μέτρων για τη βελτίωση των αποτελεσμάτων στην υγεία και την κοινωνική θέση των πολιτών τους.

Χαιρετίζοντας την Ατζέντα για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη και τους Στόχους για την Αειφόρο Ανάπτυξη του 2030 ως κοινό σχέδιο για την παγκόσμια ειρήνη και ευημερία και αναγνωρίζοντας αυτή τη μοναδική ευκαιρία για μια νέα δέσμευση για ανθρώπινες και αποτελεσματικές πολιτικές για τα ναρκωτικά που συμβάλλουν σε αυτούς τους παγκόσμιους στόχους και είναι απαλλαγμένες από ιδεολογία, βία, στιγματισμό και διακρίσεις.

Υποστηρίζοντας ότι είναι απαραίτητο να αντιμετωπίσουμε τους ανθρώπους που χρησιμοποιούν ναρκωτικά ως αξιόλογους και σεβαστούς πολίτες και με συναισθηματικότητα και υποστήριξη. Αυτό είναι θεμελιώδες για μια ανθρώπινη και αποτελεσματική πολιτική που είναι απαλλαγμένη από στίγμα και διακρίσεις. Η ανάπτυξη, η εφαρμογή και η αξιολόγηση της πολιτικής ενισχύονται και ενημερώνονται με τη συμμετοχή των πληθυσμών που πλήττονται, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπων που

χρησιμοποιούν (ή έχουν χρησιμοποιήσει) ναρκωτικά και των ατόμων που ζουν με τον ιό HIV και την ηπατίτιδα.

Μέσω αυτής της Συμφωνίας της Ρώμης 2.0, οι υπογράφωντες, καλούμε τις εθνικές κυβερνήσεις και τα διεθνή και περιφερειακά όργανα στην απάντησή τους για τη χρήση ναρκωτικών στις κοινωνίες τους:

- Να αναλογιστούν ότι ο πρωταρχικός στόχος των πολιτικών και στρατηγικών για τα ναρκωτικά πρέπει να είναι η μεγιστοποίηση της υγείας και της καλής διαβίωσης της ανθρωπότητας.
- Να καθορίσουν συγκεκριμένα το πλαίσιο των στόχων της πολιτικής για τα ναρκωτικά ιδίως σε ότι αφορά τη βελτίωση της υγείας, την αύξηση της ασφάλειας, την ανάπτυξη και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- Να εξαλείψουν όλα τα νομικά και κοινωνικά εμπόδια που παρακωλύουν την πρόληψη και την πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας για άτομα που χρησιμοποιούν ναρκωτικά.
- Να εξαλείψουν όλα τα νομικά, κανονιστικά, πολιτικά και κοινωνικά εμπόδια που παρακωλύουν την πρόσβαση σε βασικά ελεγχόμενα φάρμακα για ανακούφιση από τον πόνο και άλλες ιατρικές ανάγκες σε ολόκληρο τον κόσμο.
- Να αποδεχθούν ότι οι πολίτες δεν πρέπει να στιγματίζονται, να περιθωριοποιούνται ή να δέχονται δυσανάλογες ποινές απλώς για κατοχή ή χρήση ελεγχόμενων ναρκωτικών και να αποδεχθούν ότι δεν χρειάζονται παρέμβαση ή θεραπεία όλοι οι άνθρωποι που χρησιμοποιούν ναρκωτικά.
- Να εφαρμόσουν ολοκληρωμένους μηχανισμούς για την παραπομπή και την απόσπαση των ατόμων που συνελήφθησαν για μικρές, μη βίαιες παραβάσεις που σχετίζονται με τα ναρκωτικά, σε κατάλληλες υπηρεσίες πρόληψης και υγείας, όπου χρειάζεται.
- Να παράσχουν σε νέους και σε άτομα υψηλού κινδύνου, περιεκτικές, τεκμηριωμένες και πραγματικές πληροφορίες σχετικά με τις ιδιότητες και τους κινδύνους της χρήσης ναρκωτικών, απαλλαγμένες από ιδεολογία και παραπληροφόρηση.
- Να εξασφαλίσουν ότι η εθνική πολιτική απάντηση στη χρήση ναρκωτικών ουσιών δεν θα παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν στην υγεία, θα είναι απαλλαγμένη από πρακτικές βασανιστηρίων ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, και θα εξασφαλίζει δίκαιες δίκες και τα δικαιώματα του παιδιού.
- Να επενδύσουν περισσότερο σε αποτελεσματικές υπηρεσίες πρόληψης, μείωσης της βλάβης, θεραπείας και ανάκτησης και να τερματίσουν την ποινικοποίηση των ανθρώπων που χρησιμοποιούν ναρκωτικά, για να επιτύχουν καλύτερα κοινωνικά, οικονομικά και δημοσιονομικά αποτελέσματα.

Στην απάντησή τους σε άτομα που ζητούν βοήθεια:

- Να αναγνωρίσουν ότι οι άνθρωποι που κάνουν χρήση ναρκωτικών παλεύουν με συναισθηματικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα και έχουν τη δυνατότητα να ξεπεράσουν αυτά τα προβλήματα και να συμβάλλουν θετικά στην κοινότητα και την κοινωνία
- Να παράσχουν στη βάση τεκμηριωμένων στοιχείων ολοκληρωμένες υπηρεσίες υγείας και μείωσης της βλάβης που προστατεύουν την υγεία των ανθρώπων που χρησιμοποιούν ναρκωτικά.
- Να προωθήσουν την ανάκαμψη και την αποκατάσταση, παρέχοντας στα άτομα που χρησιμοποιούν ναρκωτικά το κίνητρο και τη δύναμη να βελτιώσουν τη ζωή τους και να προσφέρουν πρακτική βοήθεια για την κοινωνική επανένταξη, όπου χρειάζεται. Να εξασφαλίσουν ότι οι αστυνομικές αρχές και το δικαστικό σώμα θα εφαρμόζουν προγράμματα για την «απόσπασση» των ατόμων που χρησιμοποιούν ναρκωτικά από την τιμωρία στις υπηρεσίες πρόληψης και υγείας.
- Να εξασφαλίσουν ότι οι αρχές φυλακών παρέχουν τουλάχιστον την αντίστοιχη ποιότητα και κάλυψη της πρόληψης, της μείωσης της βλάβης της θεραπείας, της αποκατάστασης, της περίθαλψης, της φροντίδας, των υπηρεσιών κοινωνικής και ψυχικής υγείας σε κλειστά περιβάλλοντα.

*Η διεθνής κοινότητα έχει αναλάβει πολλές δεσμεύσεις και έχει κάνει δηλώσεις για το πώς θα αντιμετωπίσει τα ναρκωτικά, αλλά εξακολουθεί να στερείται ενός ισχυρού και υπεύθυνου συστήματος για την εξασφάλιση της εφαρμογής τους. **Οι επαγγελματικοί φορείς, η κοινωνία των πολιτών και οι ομάδες ανθρώπων που πλήττονται, έχουν να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Η επιτυχία θα επιτευχθεί μόνο εάν υποστηρίξουμε σε όλα τα επίπεδα την εξασφάλιση περισσότερων επενδύσεων και ευαισθητοποίησης του κοινού για την εφαρμογή ανθρωπινότερων και αποτελεσματικότερων πολιτικών για τα ναρκωτικά.***

Συνεργαζόμενοι, μπορούμε να μειώσουμε και να ξεπεράσουμε τις अपαράδεκτες κοινωνικές βλάβες και βλάβες στην υγεία που συνδέονται με την παγκόσμια κατάσταση των ναρκωτικών και να τις αποφύγουμε. Εμείς, οι κυβερνήσεις μας και οι σύμμαχοί μας έχουμε ήδη στα χέρια μας τα εργαλεία, τις οδηγίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που χρειαζόμαστε για να κατακτήσουμε αυτές τις προκλήσεις. Σε αυτές περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κανονιστικές οδηγίες του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών για την πρόληψη, θεραπεία, μείωση της βλάβης, διαχείριση υπερβολικών δόσεων, εκτροπή από τη σύλληψη, και διασφάλιση της πρόσβασης στα φάρμακα.

Αυτή μπορεί να είναι η δεκαετία, κατά την οποία συλλογικά μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτήν την πρόκληση.